

Fuck-up století aneb Pfizer tóže kaput?

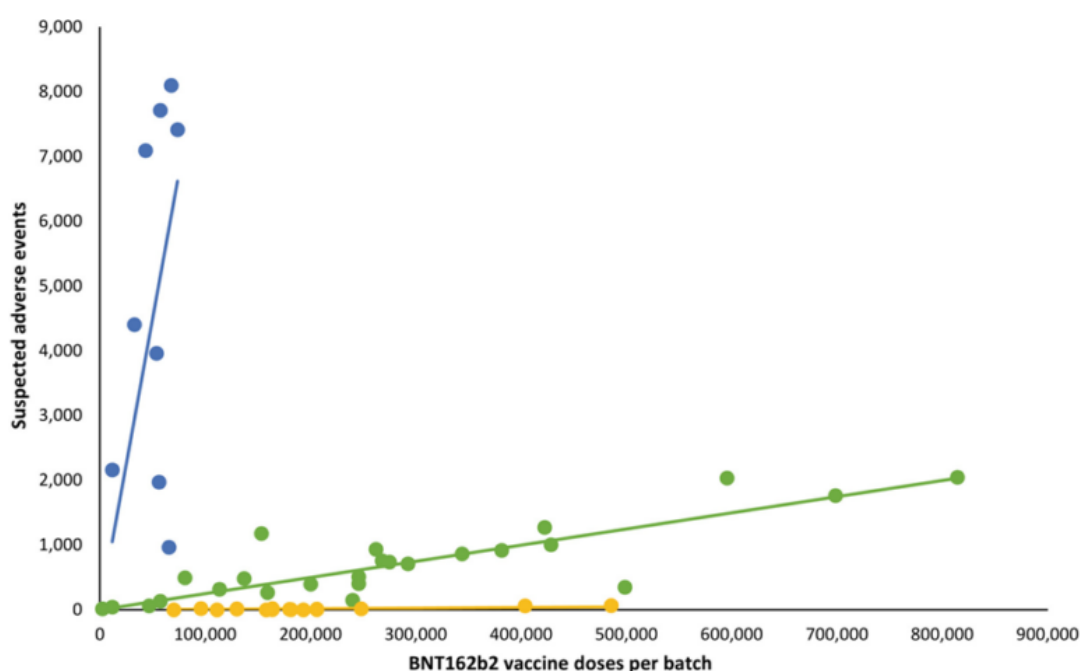
SMIS smis-lab.cz/2023/07/13/fuck-up-stoleti-aneb-pfizer-toze-kaput

13. 7. 2023

Tomáš Fürst

Před několika dny vyšel na Mainstreamu rozhovor Angeliky Bazalové s Tomášem Fürstem a Petrem Šourkem věnovaný problematice nestejnorodé kvality šarží vakcín proti covidu od firem Pfizer – Biontech. Podrobnosti k příspěvku si můžete přečíst [zde](#), příběh ale pokračuje v Německu a o tom se dozvíte více ve zmiňovaném rozhovoru.

Již několik týdnů koluje internetovým podzemím článek tří dánských autorů, který změnil svět. Článek analyzuje data o *všech* dávkách covidových mRNA vakcín firmy Pfizer, které byly v průběhu roku 2021 vyočkovány v Dánsku. Jde o téměř 11 milionů dávek z celkem 52 různých šarží, které byly podány více než 4 milionům lidí (v zemi s populací 5.8 milionů). Studie zároveň čerpá data z dánského registru podezření na nežádoucí účinky (suspected adverse event, SAE) a zkoumá, jaké počty SAE jsou asociovány s jednotlivými šaržemi. Jádrem sdělení je tento graf.

Počet podezření na nežádoucí účinky (SAE) po vakcinaci BNT612b2 mRNA v Dánsku v období od 27.12.2020 do 11. ledna 2022 v závislosti na počtu dávek v šarži vakcíny.

<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/eci.13998>

Co puntík, to jedna šarže vakcín. Na horizontální ose je počet dávek v dané šarži, na vertikální je počet hlášených SAE u této šarže. V grafu jsou vidět tři skupiny šarží (odděleny barevně), které vykazují zásadně odlišné chování.

Modré šarže byly relativně malé, ale jsou asociovány s naprosto šokujícím počtem SAE. Sklon přímky je přibližně 0.1, což znamená, že přibližně každá desátá dávka z modré šarže skončila nahlášením SAE! V dobách před covidem (kdy tohle téma ještě nebylo tak politicky citlivé) se běžně tvrdilo, že nejvýše každý desátý SAE je nahlášený do farmakovigilančních databází. **Kdybychom uvažovali, že se tento poměr nijak zásadně nezměnil, vyšel by nám zcela neuvěřitelný závěr, že téměř všichni očkovaní některou z modrých šarží zaznamenali podezření na nežádoucí účinek.**

Zelené šarže obsahovaly jak velké počty dávek, tak malé počty dávek a byly asociovány s významně menším počtem SAE. Sklon přímky je přibližně 0.0025, což znamená asi 2.5 SAE na tisíc dávek. I toto číslo je alarmující – je přibližně o řád větší než u chřipkových vakcín. Třetí skupinu tvoří žluté šarže, kde se míra SAE pohybuje kolem jednoho z deseti tisíc.

Zajímavé je, že modré šarže se v Dánsku objevily nejdřív, následovaly zelené a potom žluté. Modré šarže tedy byly podány především zdravotníkům, což typicky nejsou ani staří ani nemocní lidé. Tuhle informaci v článku nenajdete, je třeba si poslechnout mimořádně zajímavé video, ve kterém John Campbell mluví s jednou z autorek studie, Vibeke Manniche. Charakteristické pro dnešní dobu je, že dva ze tří autorů nejsou spojeni s žádnou akademickou institucí.

Další zajímavou informací je, že některé z modrých šarží se zcela jistě objevily v dalších evropských zemích a v USA. V následujících měsících se tedy dočkáme podobně ošklivých překvapení v dalších zemích. Na tomto místě znovu upozorňuji, že například v USA díky databázi VAERS o nevyhovujícím bezpečnostním profilu mRNA vakcín víme již od ledna 2021. Měsíc po začátku očkování bylo zcela jasné, že se VAERS plní hlášeními SAE o jeden až dva řády rychleji, než by bylo únosné. Tento fakt je naštěstí zaznamenán na [WayBackMachine](#) – u soudů, které budou následovat, se tedy je o co opřít.

Jednou z otázek pro soudní tribunály je, co dělaly regulační orgány. Výše zmíněná data v dánských registrech drží již mnoho měsíců, a přesto žádný z úřadů, který má ze zákona kontrolovat léky, zřejmě nehnul ani prstem. Mezi hlášenými SAE je téměř 600 úmrtí a mnoho velmi vážných diagnóz, které trvale mění životy jak postiženým, tak jejich příbuzným. Ti všichni jistě uslyší velmi neradi, že regulační orgány měly takto výbušná data v rukou, a přesto nekonaly. Dokonce dále očkování podporovaly a propagovaly, a to leckdy velmi nevybíravým nátlakem. John Campbell ve svém videu říká, že kdyby tato data měl, mRNA vakcíny by se nedotknul – jak říká anglické úsloví – ani dlouhým bidlem.

Tím ovšem výčet katastrofálních selhání nekončí. Paní Vibeke na videu rozhořčeně popisuje, jak ji s tímto mimořádně závažným zjištěním nemilosrdně vykopli ze všech čtyř nejprestižnějších lékařských časopisů – New England Journal of Medicine (NEJM), Journal of American Medical Association (JAMA), The Lancet a Archives of Internal Medicine. Ani jeden z těchto žurnálů se neobtěžoval poslat článek do recenzního řízení a v horizontu hodin napsal univerzální disclaimer, že toho mají moc. Je vyloučeno, aby si editoři těchto žurnálů ihned neuvědomili, jak brizantní granát drží v ruce. Zbývá tedy možnost, že si to uvědomili – a rozhodně nechtěli být těmi, kdo jej odjistí a vrhnou směrem k veřejnosti. To je ovšem zlovolná a naprosto nepřijatelná cenzura, která vrhá zcela nové

světlo na samotnou povahu současné Evidence Based Medicine. Zjevně není evidence jako evidence a vědecké elity pevně drží v rukou klíče, které rozhodují, jaká evidence se k odborné veřejnosti vůbec dostane.

Na tomto místě připomínám, že to není poprvé, co se přední vědecké žurnály naprosto zpronevěřily svému poslání. V jednom z předchozích textů jsem zdokumentoval skandální podvádění NEJMu v mimořádně závažném textu o očkování těhotných. Lancet má na hlavě taky tuny másla, zejména kvůli dnes již proslulé konspiraci předních virologů, která měla odvést pozornost od možnosti, že virus unikl z laboratoře. Podobných příkladů jsou bohužel za poslední tři roky stovky.

Je tedy možné, že krom Pfizeru bude mít tato dánská studie ještě nějaké další oběti z řad „prestižních“ vědeckých časopisů.

Dramatická variabilita SAE mezi jednotlivými šaržemi vzbuzuje mnoho nepříjemných otázek:

1. Skutečně regulační orgány přehlédly katastrofální bezpečností profil šarží, které přišly jako první? Pokud ano, je to trestuhodné a bude třeba celý systém vybudovat znovu. Ještě horší možnost ovšem je, že si někdo této katastrofy všimnul, tiše výrobce upozornil a ten výrobní proces nějak změnil. Pokud se tak stalo – a data tímto směrem ukazují – nastávají otázky ještě nepříjemnější:
2. Vyráběl a distribuoval Pfizer jinou látku, než na kterou dostal Emergency Use Authorization?
3. Co vlastně znamená „informovaný souhlas“ (který je nekompromisně požadován Norimberským kodexem), pokud podaná látka buďto neodpovídá schválené specifikaci či pokud pokusné osobě není sděleno, že u některých šarží je téměř každá dávka doprovázena SAE?

4. Co vlastně víme o efektivitě očkování, pokud výrobce skutečně látku změnil oproti registračním studiím? Jak lze provést risk-benefit analýzu, pokud je neznámá jak účinnost, tak prevalence AE?
5. Jak je možné, že Paul Ehrlich Institut (PEI), který je zodpovědný za kontrolu šarží opouštějících BioNTech (německý dodavatel nanočástic obsahujících mRNA pro Pfizer a Modernu), dle zjištění německých kolegů nekontroloval žádnou ze žlutých šarží (krom jediné), zatímco modré a zelené šarže byly kontrolovány téměř všechny? Ví snad PEI něco, co my nevíme?

Jistě se někdo pokusí šikanovat European Journal of Clinical Investigation, aby studii zcenzuroval a stáhl. Ani to ale nepomůže – Pandořina skříňka je otevřena. Další a další týmy nezávislých výzkumníků postupně vytahají tento typ dat z regulačních orgánů jiných zemí (u nás jsme se do toho již pustili). Skandál bude postupně růst, žaloby a trestní oznámení začnou padat a dříve či později se budete ptát jako já: Pfizer tóže kaput?